

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Факультет української філології та журналістики
Кафедра української літератури

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувачка кафедри
української літератури

доц. Демченко А. В.

«29» серпня 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ТЕОРІЯ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ»

спеціальності: 014.02 Середня освіта (українська, англійська мова і література);

факультет української філології та журналістики

2019–2020 навчальний рік

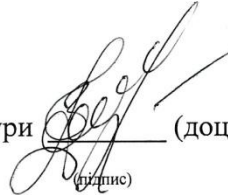
Робоча програма з дисципліни «Теорія мови і літератури» для студентів
за спеціальністю: 014.02 Середня освіта (українська мова і література)

Розробник: Немченко І.В., кандидат філологічних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри української літератури

Протокол № 1 від «29» серпня 2019 року

Завідувачка кафедри української літератури _____ (доц. Демченко А.В.)

(підпис)

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 2	Галузь знань 0203Гуманітарні науки	Нормативна	
Модулів – 1	Галузь знань 01 Освіта / Педагогіка Спеціальність 014 Середня освіта (Українська, англійська мова та література)	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 1		5-й	5-й
Загальна кількість годин – 60		Семестр:	
		9-й	9-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 3	Рівень вищої освіти: бакалавр	16 год.	
		Практичні, семінарські	
		14год.	
		Лабораторні	
		год.	
		Самостійна робота	
		30 год.	
		Вид контролю: диф. залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для денної форми навчання – 50% / 50%;

для заочної форми навчання –

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ

Програма нормативної дисципліни спрямована на поглиблення знань, умінь і навичок студентів із „Теорії мови і літератури”.

Мета навчальної дисципліни: вивчення курсу „Теорія мови і літератури” передбачає синтез літературознавчих знань, отриманих за час від початку навчання і до його завершення у вузі. Це дає змогу вивчати курс як по-справжньому універсальний, який поглиблює і систематизує отримані раніше знання. Акцентується увага на закономірностях літературного процесу, на функціонуванні літератури як виду мистецтва, на методологічних принципах аналізу літературного твору. Для цього використовуються ті принципи літературознавчої науки, які позбавлені догматичності, генерують до інновацій, які аргументуються набутками минулого і сучасного вітчизняного і світового літературознавства.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни «Теорія мови і літератури»:

методичні: виходячи з реалій, що „Теорія мови і літератури” – наука про специфіку і суспільну роль художньої літератури, основні закономірності її розвитку, її зв'язок з історією літератури, літературною критикою – даються методичні поради. Враховується факт використання знань із текстології, літературознавчої історіографії та бібліографії для вивчення теоретико-літературознавчих проблем. Необхідно враховувати зв'язок і спорідненість теорії літератури з іншими теоріями мистецтв, використання здобутків соціології, етики, логіки, мовознавства, психології, кібернетики. Зміст і обсяг курсу передбачає не тільки аудиторні заняття, а й самостійні, ознайомлення і конспектування першоджерел, написання з конкретних тем рефератів та їх захист, проведення тематичних консультацій. Необхідно сформувати у студентів такий рівень сприйняття й інтерпретації художніх та літературно-критичних текстів, щоб вони могли виробити власну думку про кожний твір та його місце у літературному процесі, вправно використовувати сучасну термінологію і самостійно аналізувати недостатньо досліджений літературознавцями матеріал;

пізнавальні: літературознавчі дисципліни, котрі є дотичними до теорії літератури, як і сам курс теорії, створюють джерельно-бібліографічну базу для вивчення теорії літератури як науки. Завданням студентів є ознайомлення з актуальними теоретико-літературними проблемами минулого і сучасного. Виходячи з того, що вони вже мають навички аналізу літературного твору – перед ними ставляться складніші завдання, зокрема, зрозуміти сутність методів художнього твору: біографічного, культурно-історичного, компаративного, психологічного, історію їх функціонування в українському літературознавстві. Завдання полягають ще і в тому, щоб студенти, вже освоївши курс історії літератури та літературної критики, творчо використовуючи набуті знання, повинні робити теоретичні узагальнення, давати об'єктивну оцінку у ретроспективі і в сучасному літературному процесі. Головні етапи розвитку художньо-теоретичної думки розглядаються у контексті національної і світової літератур.

практичні: підготувати студентів до професійної діяльності, сформувати у них уміння цікаво і доступно розкривати художнє розмаїття української літератури перед учнями і будь-якою аудиторією. Студенти оволодівають навичками належного опрацювання першоджерел: статей, монографій, історико-літературних розвідок, авторефератів дисертаційних досліджень. У ході занять ставляться завдання, проблематика дискусійного плану, вони осмислюються з точки зору досягнень сучасної літературознавчої науки.

1.3. У результаті вивчення курсу студент оволодіває програмними **компетентностями:**

Інтегральна компетентність : здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми в галузі середньої освіти, що передбачає застосування теорій та методів освітніх наук і характеризується комплексністю й невизначеністю педагогічних умов організації освітнього процесу в основній (базовій) середній школі.

Загальні компетентності :

Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності :

Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії української мови й літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання української мови й літератури.

Здатність орієнтуватися в українському літературному процесі на тлі світового (від давнини до сучасності), уміння використовувати здобутки українського письменства для формування національної свідомості, культурного кругогляду учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві.

Здатність критично осмислювати нові художні тенденції, використовувати фахові знання з літератури, уміння й навички в галузі порівняльного літературознавства для аналізу літературного процесу.

Очікувані результати навчання:

Знання:

Знає провідні тенденції розвитку літературного процесу в Україні, специфіку його перебігу в культурному контексті, зміст естетичних теорій, методів, напрямів, течій, стилів, жанрів; твори української класики й сучасності у взаємозв'язках зі світовою літературою й культурою.

Має творчо-критичне мислення, творчо використовує різні теорії й досвід (український, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань.

Уміння:

Уміє працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), знаходити, обробляти, систематизувати й застосовувати в професійній діяльності сучасну наукову інформацію, бібліографію, комп'ютерні технології.

Володіє різними видами аналізу художнього твору, визначає його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції та новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, значення для національної культури.

Розрізняє епохи (періоди), напрями, течії, жанри, стилі української літератури за їх сутнісними характеристиками й на тлі світового письменства. Використовує гуманістичний потенціал української літератури для формування духовного світу юного покоління громадян України.

Комунікація:

Ефективно спілкується в колективі, науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступає перед аудиторією, бере участь у дискусіях, обстоює власну думку (позицію), дотримується культури поведінки й мовленнєвого спілкування.

Автономія і відповідальність:

Навчається впродовж життя і вдосконалює з високим рівнем автономності набути під час навчання кваліфікацію.

Міждисциплінарні зв'язки: теорія літератури як навчальна дисципліна передбачає встановлення міжпредметних зв'язків з іншими дисциплінами, зокрема з філософією, загальним мовознавством, історією, культурологією, українською та зарубіжною літературами. Такий підхід зумовлює цілісне сприйняття навчального матеріалу та його ефективне засвоєння.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. На вивчення навчальної дисципліни відводиться 60 годин; 2 кредити ECTS.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. Вступ. Головні етапи розвитку теоретико-літературної думки.

Предмет і завдання курсу „Теорія мови і літератури”, його теоретичні і методологічні засади. Характеристика основних джерел, за якими вивчається дисципліна.

Основні та допоміжні розгалуження літературознавчої науки. Зв'язок літературознавства з іншими науками. Література у колі інших видів мистецтва. Розвиток літературознавчої думки від Античності до епохи Просвітництва. „Поетика” Аристотеля. Естетичні норми класицизму в трактаті Н.Буало „Поетичне мистецтво”. Обґрунтування просвітницького реалізму в працях Д.Дідро „Парадокс про актора”, Г.Лесінга „Лаокоон або про межі малярства і поезії”. Основні положення естетичних теорій класиків ідеалістичної філософії І.Канта, Ф.Шеллінга, Г.Гегеля. Літературознавчі наукові школи ХІХ – першої половини ХХ ст. Значення трактату І.Франка „Із секретів поетичної творчості”. Внесок українських літературознавців у розвиток теорії літератури. Українське літературознавство у ХІ-ХVІІІ столітті. Літературознавчі погляди Г.Сковороди. Українське літературознавство ХІХ століття: І.Рижський, І.Кронеберг, М.Костомаров, Т.Шевченко, М.Драгоманов, П.Куліш, М.Шашкевич, М.Максимович. Теоретико-літературні погляди І.Франка. Літературознавча діяльність О.Потебні, Д.Овсяникова-Куликовського. Основні літературознавчі концепції ХХ – поч. ХХІ ст.

2. З історії методів вивчення літератури.

Біографічний метод. Спроба трактувати теорію літератури Сент-Бевом як галерею літературних портретів. Культурно-історична школа, її вплив на розвиток літературознавчої науки. І.Тен – родоначальник школи. Порівняльно-історичний метод, його особливості (компаративізм). Основоположне вчення Т.Бенфея. Філологічний метод: історичний та сучасні аспекти. Психологічний метод: О. Потебня, Д.Овсяникова-Куликовський. Методика системного вивчення літератури. Основні етапи системно-цілісного аналізу художнього твору. Вивчення творчої історії написання літературного твору. Цілісність творів як фактор їх мистецької вартості. Проблема автора та його позиції в структурі художнього твору. Роль і значення твору в доробку письменника і в літературному контексті. Критерії художності літературного твору. Розуміння художності

в різні історичні епохи. Обґрунтування наукових критеріїв художності. Суспільне значення змісту, вираженого у відповідній формі (ступінь типізації та індивідуалізації, втілення художнього ідеалу, емоційна наснаженість). Загальнолюдське визначення художніх цінностей. Проблема нового прочитання, інтерпретації, переосмислення творів класики. Енергетика художнього твору, її природа і джерела. Основні літературознавчі методи ХХ століття: актуальні проблеми. Формальна школа. Ставлення до художньої форми як до самостійно функціонуючої системи. Теорії Леві-Строса і розвиток структуралізму.

3. Літературний процес. Історичний розвиток літературних напрямів.

Фольклор і література. Поняття про літературний процес, закономірності його розвитку. Світогляд письменника, авторська позиція і художній метод. Традиції і новаторство в літературі. Спадкоємність як основа її безперервного розвитку. Літературна епоха – одиниця історико-літературної періодизації. Критерії періодизації літературної епохи. Головні літературні напрями, течії, школи в світовій літературі. Літературний напрям як естетична система. Основні риси художнього освоєння в античній літературі. Гуманістичний реалізм. Типологічна спорідненість у літературах Середньовіччя. Вплив епохи Відродження на розвиток національних літератур. Бароко - художня система постренесансної доби. Естетичний ідеал класицизму. Просвітницький реалізм як літературний напрям. Сентименталізм і літературний прогрес. Романтизм як тип художнього мислення. Шляхи літератури до реалізму. Модернізм, його течії: експресіонізм, імпресіонізм, футуризм, сюрреалізм. Інші характерні явища епохи (конструктивізм, "потік свідомості", примітивізм, театр абсурду). Постмодернізм.

4. Художня література як мистецтво слова.

Поняття про художню літературу. Відмінність художньої літератури від науки. Художня література та інші види мистецтва. Пізнавальне, виховне значення літератури. Логіка художнього образу. Художній образ у літературі. Тема та ідея художнього твору. Поняття про тему та ідею. Ідейно-тематична основа твору, її складність. Основна і допоміжні теми. Актуальність тем. Складність ідейного змісту твору. Соціально-історична зумовленість тем та ідей. Композиція і сюжет, фабула художнього твору.

5. Родо-жанрова форма літературного твору.

Основи поділу літератури на роди: проблеми типології. Жанротворчі фактори. Жанр як синтетична форма. Епічні жанри та їх історичний розвиток. Роман як епос нового часу. Зародження і розвиток романного жанру. Сюжетно-композиційні особливості роману-епопеї. Соціально-побутовий роман в українській літературі. Історичний роман та його художні особливості. Психологічні мотиви епічних творів. Роман як скарбниця літературної мови. Повість, оповідання, новела, нарис, байка. Ліричні жанри: пісня, ода, послання, елегія, медитація, епіграма. Жанрові різновиди лірики за тематикою. Ліричний герой, його художнє виявлення в ліричних творах. Драматичні твори в їх історичному розвитку. Трагедія і комедія, їх різновиди. Драма (шкільна драма, інтермедія, вертеп, комічна опера, водевіль). Види мішаної форми: балада, ліро-епічна поема, драматична поема. Жанрова система.

6. Мова художнього твору.

Класифікація мовних образів. Поєднання комунікативної й естетичної функції мови художнього твору. Мова автора і мова персонажів. Багатство зображально-

виразальних мовних засобів. Функції і значення тропів у художньому творі (епітет, порівняння, метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, алегорія, іронія, перифраз, асоціонім тощо).

Засоби образності й виразності поетичного синтаксису. Основні види поетичних фігур: інверсія, паралелізм, анафора, епіфора, антитеза, градація. Експресивна роль риторичних фігур. Поняття про евфемізми, їх використання в художніх творах. Мова художнього твору як елемент стильової манери автора.

7. Техніка віршування.

Вірш і проза як різновиди художньої мови. Віршований рядок як головна ритмічна одиниця. Способи впорядкування мови: системи віршування. Метрична (антична) система. Розміри (гекзаметр, елегійний дистих). Силабічна система віршування. Тонічний вірш. Народнописенна система віршування. Силабо-тонічна система. Поняття про стопу – основну ритмічну одиницю віршового рядка. Види стоп (хорей, ямб, дактиль, амфібрахій, анапест). Засоби експресивної, ритміко-мелодійної виразності віршових рядків: розмір, кількість складів у рядку, цезура, перенесення, характер клаузул. Рими, їх види. Поняття про внутрішню риму. Способи римування. Білий вірш. Строфа, її ритмотворча і змістовно-мелодійна функція. Основні види строф. Здобутки вітчизняного римування.

8. Індивідуальний стиль письменника.

Взаємовідношення методу і стилю. Авторське начало в художній творчості. Розвиток, зміна і удосконалення стилю. Стиль письменника і національні традиції літератури. Історична обумовленість виявлення типологічних закономірностей в індивідуальному стилі письменника.

Підсумки.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усьог о	у тому числі					усьог о	у тому числі				
л		п	ла б	ін д	с.р.	л		п	ла б	ін д	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Історія літературознавчої думки. Поетика художнього твору												
Вступ. Головні етапи розвитку теоретико-літературної думки.	2	2					7	2				5
З історії методів вивчення	2	2					6	2				4

літератури.												
Літературний процес. Історичний розвиток літературних напрямів	2	2					8	2				6
Художня література як мистецтво слова.	2	2					7	2				5
Родо-жанрова форма літературного твору.	2	2					10	2				8
Мова художнього твору.	2	2					8	2				6
Техніка віршування.	2	2					6					6
Індивідуальний стиль письменника.	2	2					10		2			8
Методи вивчення літератури.	2		2				6					6
Тенденції розвитку літературних напрямків	2		2				6		2			4
Роди і жанри літератури	2		2				6		2			4
Мова художнього твору	2		2				8		2			6
Особливості віршування	2		2				4					4
Літературно-художній образ.	2		2				4					4
Стильова манера письменника	2		2				4					4
Літературознавчі погляди Г.Сковороди.	6					6						

Теоретико-літературні погляди П.Грабовського та І.Франка.	6					6						
Опрацювання літературознавчих джерел	6					6						
Літературно-художній образ	6					6						
Фоніка художнього твору	6					6						
Разом за змістовим модулем 1	60	16	14			30	108	12	8			88

5. ЗМІСТОВІ МОДУЛІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1			
Історія літературознавчої думки. Поетика художнього твору			
Лекційний модуль			
№ п/п	Тема	План	Год.
1	Вступ. Головні етапи розвитку теоретико-літературної думки.	<p>Предмет і завдання курсу „Теорія літератури”, його теоретичні і методологічні засади. Характеристика основних джерел, за якими вивчається дисципліна.</p> <p>Основні та допоміжні розгалуження літературознавчої науки. Зв’язок літературознавства з іншими науками. Література у колі інших видів мистецтва. Розвиток літературознавчої думки від Античності до епохи Просвітництва. „Поетика” Аристотеля. Естетичні норми класицизму в трактаті Н.Буало „Поетичне мистецтво”. Обґрунтування просвітницького реалізму в працях Д.Дідро „Парадокс про актора”, Г.Лесінга „Лаокоон або про межі малярства і поезії”. Основні положення естетичних теорій класиків ідеалістичної філософії І.Канта, Ф.Шеллінга, Г.Гегеля. Літературознавчі наукові школи XIX – першої половини XX ст. Значення трактату І.Франка „Із секретів поетичної творчості”. Внесок українських літературознавців у розвиток теорії літератури. Українське літературознавство у XI-XVIII столітті. Літературознавчі погляди Г.Сковороди. Українське літературознавство XIX століття: І.Рижський, І.Кронеберг, М.Костомаров, Т.Шевченко, М.Драгоманов, П.Куліш,</p>	2

		М.Шашкевич, М.Максимович. Теоретико-літературні погляди І.Франка. Літературознавча діяльність О.Потебні, Д.Овсяникова-Куликовського. Основні літературознавчі концепції ХХ – поч. ХХІ ст.	
2	З історії методів вивчення літератури.	Біографічний метод. Спроба трактувати теорію літератури Сент-Бевом як галерею літературних портретів. Культурно-історична школа, її вплив на розвиток літературознавчої науки. І.Тен – родоначальник школи. Порівняльно-історичний метод, його особливості (компаративізм). Основоположене вчення Т.Бенфея. Філологічний метод: історичний та сучасні аспекти. Психологічний метод: О. Потебня, Д. Овсянико-Куликовський. Методика системного вивчення літератури. Загальнолюдське визначення художніх цінностей. Проблема нового прочитання, інтерпретації, переосмислення творів класики. Енергетика художнього твору, її природа і джерела. Основні літературознавчі методи ХХ століття: актуальні проблеми. Формальна школа. Ставлення до художньої форми як до самостійно функціонуючої системи. Теорії Леві-Строса і розвиток структуралізму.	2
3	Літературний процес. Історичний розвиток літературних напрямів	Фольклор і література. Поняття про літературний процес, закономірності його розвитку. Традиції і новаторство в літературі. Спадкоємність як основа її безперервного розвитку. Літературна епоха – одиниця історико-літературної періодизації. Критерії періодизації літературної епохи. Головні літературні напрями, течії, школи в світовій літературі. Літературний напрям як естетична система. Основні риси художнього освоєння в античній літературі. Гуманістичний реалізм. Типологічна спорідненість у літературах Середньовіччя. Вплив епохи Відродження на розвиток національних літератур. Бароко - художня система постренесансної доби. Естетичний ідеал класицизму. Просвітницький реалізм як літературний напрям. Сентименталізм і літературний прогрес. Романтизм як тип	2

		художнього мислення. Шляхи літератури до реалізму. Модернізм, його течії: експресіонізм, імпресіонізм, футуризм, сюрреалізм. Інші характерні явища епохи (конструктивізм, "потік свідомості", примітивізм, театр абсурду). Постмодернізм.	
4	Художня література як мистецтво слова.	Поняття про художню літературу. Відмінність художньої літератури від науки. Художня література та інші види мистецтва. Пізнавальне, виховне значення літератури. Логіка художнього образу. Художній образ у літературі. Тема та ідея художнього твору. Поняття про тему та ідею. Ідейно-тематична основа твору, її складність. Основна і допоміжні теми. Актуальність тем. Складність ідейного змісту твору. Соціально-історична зумовленість тем та ідей. Композиція і сюжет, фабула художнього твору.	2
5	Родо-жанрова форма літературного твору.	Основи поділу літератури на роди: проблеми типології. Жанротворчі фактори. Жанр як синтетична форма. Епічні жанри та їх історичний розвиток. Роман як епос нового часу. Зародження і розвиток романного жанру. Сюжетно-композиційні особливості роману-епопеї. Соціально-побутовий роман в українській літературі. Історичний роман та його художні особливості. Психологічні мотиви епічних творах. Роман як скарбниця літературної мови. Повість, оповідання, новела, нарис, байка. Ліричні жанри: пісня, ода, послання, елегія, медитація, епіграма. Жанрові різновиди лірики за тематикою. Ліричний герой, його художнє виявлення в ліричних творах. Драматичні твори в їх історичному розвитку. Трагедія і комедія, їх різновиди. Драма (шкільна драма, інтермедія, вертеп, комічна опера, водевіль). Види мішаної форми: балада, ліро-епічна поема, драматична поема. Жанрова система.	2
6	Мова художнього твору.	Класифікація мовних образів. Поєднання комунікативної й естетичної функції мови художнього твору. Мова автора і мова персонажів. Багатство зображально-виражальних мовних засобів. Функції і значення тропів у художньому творі (епітет, порівняння, метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, алегорія, іронія, перифраз, асоціонім тощо).	2

		Засоби образності й виразності поетичного синтаксису. Основні види поетичних фігур: інверсія, паралелізм, анафора, епіфора, антитеза, градація. Експресивна роль риторичних фігур. Поняття про евфемізми, їх використання в художніх творах. Мова художнього твору як елемент стильової манери автора.	
7	Техніка віршування.	Вірш і проза як різновиди художньої мови. Віршований рядок як головна ритмічна одиниця. Способи впорядкування поетичної мови: системи віршування. Метрична (антична) система. Силабічна система віршування. Народнописенна система віршування і тонічний вірш. Силабо-тонічна система. Рими, їх види. Способи римування. Білий вірш і верлібр. Строфа, її ритмотворча і змістовно-мелодійна функція. Основні види строф.	2
8	Індивідуальний стиль письменника.	Взаємовідношення методу і стилю. Авторське начало в художній творчості. Розвиток, зміна і удосконалення стилю. Стиль письменника і національні традиції літератури. Історична обумовленість виявлення типологічних закономірностей в індивідуальному стилі письменника.	2
Практичний модуль			
	Тема	План	
1	Методи вивчення літератури.	Біографічний метод. Сент-Бев і його спроби трактувати теорію літератури як галерею літературних портретів. Культурно-історична школа, її вплив на розвиток літературознавчої науки. І.Тен – родоначальник школи. Порівняльно-історичний метод, його особливості (компаративізм). Основоположне вчення Т.Бенфея. Філологічний метод: історичний та сучасні аспекти. Психологічний метод: О. Потебня, Д.Овсянико-Куликовський. Основні літературознавчі методи ХХ століття: актуальні проблеми.	2
2	Тенденції розвитку літературних напрямків	Поняття про художній метод, літературний напрям, літературну течію. Бароко. Класицизм. Сентименталізм. Романтизм і реалізм як типи художнього світосприйняття. Модернізм і його стильові течії (декаданс, символізм, імпресіонізм, новоромантизм). Авангардизм і його стильові тенденції: експресіонізм, футуризм). Інші літературно-мистецькі явища ХХ ст. (конструктивізм,	2

		сюрреалізм, "потік свідомості", примітивізм, театр абсурду). Постмодернізм.	
3	Роди і жанри літератури	Взаємопроникнення епосу, лірики, драми. Ліричне начало в епічних і драматичних творах. Жанр як змістова форма. Виникнення родів і жанрів в історико-літературному процесі. Героїчний народний епос, епопея, епічна поема. Проблема розмежування епічних жанрів. Роман, його жанрові різновиди. Повість, оповідання, новела, нарис, байка. Лірика: пісня, ода, послання, елегія, медитація, епіграма. Жанрові різновиди лірики за тематикою. Ліричний герой, його художнє виявлення в ліричних творах. Драматичні твори в їх історичному розвитку. Трагедія і комедія, їх різновиди. Драма (шкільна драма, інтермедія, вертеп, комічна опера, водевіль). Види мішаної форми: балада, ліро-епічна поема, драматична поема.	2
4	Мова художнього твору	Мова автора і мова персонажів. Функції і значення тропів у художньому творі (епітет, порівняння, метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, алегорія, іронія, перифраз). Основні види стилістичних фігур: інверсія, паралелізм, анафора, епіфора, антитеза, градація, риторичні звертання, питання і вигуки. Поняття про евфемізми, їх використання в художніх творах. Мова художнього твору як елемент стильової манери автора.	2
5	Особливості віршування	Системи віршування. Метрична (антична) система. Розміри (гекзаметр, елегійний дистих). Силабічна система віршування. Тонічний вірш. Народнопісенна система віршування. Силабо-тонічна система. Види стоп (хорей, ямб, дактиль, амфібрахій, анапест). Рими, їх види. Поняття про внутрішню риму. Способи римування. Білий вірш і верлібр. Основні види строф.	2
6	Літературно-художній образ.	Проблема класифікації образів. Єдність у художньому образі загального, особливого й окремого, об'єктивного і суб'єктивного. Образ-тип як найповніше вираження певної суспільної тенденції, авторського естетичного ідеалу. Національна специфіка образу-типу і його загальнолюдська сутність, "вічні" образи. Образи-персонажі: способи узагальнення та	2

		індивідуалізації. Образи-картини: пейзажі, зображення інтер'єрів, батальних сцен тощо, їх роль у розкритті ідейного змісту твору. Образи-деталі, які допомагають створити цілісну картину світу або значний типовий образ. Образи-символи й образи-алегорії. Назви художніх творів як образне узагальнення провідної ідеї твору. Засоби типізації художніх образів. Психологічний аналіз як засіб розкриття внутрішнього світу героя, емоційного стану, настроїв.	
7	Стильова манера письменника	Авторське начало в художній творчості. Розвиток стилю письменника. Митець і літературний контекст. Стиль письменника і національні традиції літератури. Історична обумовленість виявлення типологічних закономірностей в індивідуальному стилі письменника.	2
Модуль самостійної роботи			
	Тема	Види і форми роботи	
1	Літературознавчі погляди Г.Сковороди.	Підготувати повідомлення з презентацією	6
2	Теоретико-літературні погляди П.Грабовського та І.Франка.	Літературно-критичні та публіцистичні праці П.Грабовського. І. Франко як історик української літератури. Критичні і публіцистичні праці. Іван Франко – майстер слова і дослідник літератури	6
3	Опрацювання літературознавчих джерел	Законспектувати матеріали : 1.Р.Якобсон «Лінгвістика і поетика» // Антологія світової літературно-критичної думки. – С.465 – 486 2.Ю.Лотман «Текст у тексті» // Антологія світової літературно-критичної думки. – С. 581 – 594 3.М.Фуко «Що таке автор?» // Антологія світової літературно-критичної думки. – С. 598 – 612 4.Ф.Джеймсон «Політика теорії: ідеологічні погляди у постмодерністичних дебатах» // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. – Львів,2002. – С. 746 – 758 .	6
4	Літературно-художній	Підготувати повідомлення з презентацією	6

	образ		
5	Фоніка художнього твору	Підготувати повідомлення з презентацією	6

Методи навчання

Комплексне використання різноманітних методів організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності студентів та методів стимулювання і мотивації їх навчання, що сприяють розвитку творчих засад особистості майбутнього фахівця-філолога з урахуванням індивідуальних особливостей учасників навчального процесу й спілкування.

З метою формування професійної компетентності широко впроваджуються інноваційні методи навчання, що забезпечують комплексне оновлення традиційного педагогічного процесу (упровадження комп'ютерної підтримки – схеми, презентації до лекцій, таблиці, зразки аналізу, ситуативне моделювання, проектування, опрацювання дискусійних питань; співбесіда, бесіда).

Методи контролю

Оцінювання якості знань студентів, в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, модульного, підсумкового (семестрового) контролю за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання.

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ Поточний контроль – це оцінювання навчальних досягнень студента (рівень теоретичних знань та практичні навички з тем, включених до змістових модулів) під час проведення аудиторних занять, організації самостійної роботи, на консультаціях (під час відпрацювання пропущених занять чи за бажання підвищити попереднє оцінювання) та активності студента на занятті.

Поточний контроль реалізується у формі опитування, виступів на семінарських заняттях, експрес-контролю, контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом тощо.

МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля. Тривалість виконання модульних контрольних завдань не повинна перевищувати двох академічних годин.

Форми проведення модульних контролів під час вивчення дисципліни «Технологія сучасного уроку»:

ПІДСУМКОВИЙ (СЕМЕСТРОВИЙ) КОНТРОЛЬ з дисципліни «Технології сучасного уроку» передбачена така форма семестрового контролю, як залік, який проводиться у кінці семестру.

Критерії оцінювання знань, умінь і навичок студентів відбувається за такою шкалою:

Бали	Рівень знань	Результат
90-100 А	відмінно	зараховано
82-89 В	дуже добре	зараховано
74-81 С	добре	зараховано
64-73 D	задовільно	зараховано

60-63 E	задовільно	зараховано
35-59 FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34 F	незадовільно	не зараховано

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Критерії оцінювання аудиторної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка Практичні вміння й навички
Високий, A (відмінно) 100 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Високий, A (відмінно) 90 балів	Відповідь студента логічно правильно побудована, вичерпна, що відповідає змісту питання; він виявляє вміння вмотивувати власне бачення аналізованих питань, покликаючись на думки вчених, на прохання викладача. Студент опрацював рекомендовану до теми наукову літературу й питання, відведені на самостійне вивчення. Відповідь його зв'язна, послідовна й аргументована. Студент демонструє вміння підтверджувати теоретичний виклад матеріалу прикладами; вміння працювати з науковою літературою, робити правильні висновки. Самостійно виконує завдання різного рівня складності.
Вище середнього, B (дуже добре) 89 балів	Відповідь студента повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає весь обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена правильною літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Може припускатися окремих неprinципових помилок.
Вище середнього, B (дуже добре) 82 бали	Відповідь студента достатньо повна й аргументована, спирається на праці дослідників. Студент знає обсяг запропонованого в темі матеріалу, проте помиляється у неprinципових моментах у викладі теорії. Він ознайомився з основною рекомендованою літературою, опрацював питання, винесені на самостійне вивчення. Відповідь його логічна, викладена літературною мовою. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих неprinципових помилок.

<p>Середній, С (добре) 81 балів</p>	<p>Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання повного обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і вільно орієнтується у матеріалі, але інколи припускається одиничних помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається окремих помилок.</p>
<p>Середній, С (добре) 74 бали</p>	<p>Студент висвітлює різні точки зору на обговорювану тему. Демонструючи знання обсягу матеріалу, студент може помилятися в окремих питаннях. Опрацювавши рекомендовану літературу, може допускати помилки у значимості того чи іншого джерела. Додаткові питання допомагають йому висловити думку. Не завжди дотримується логіки викладу, хоч і достатньо орієнтується у матеріалі, але припускається помилок. Студент володіє усним і письмовим мовленням. Під час відповіді студент переважно аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами та переважно демонструє вміння працювати з науковою літературою. Самостійно виконує завдання різного рівня складності. Припускається помилок.</p>
<p>Достатній, Д (задовільно) 73 бали</p>	<p>Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, але не губиться при необхідності навести приклад. Знає стандартні дефініції. У мові викладу трапляються окремі граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент мало аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки.</p>
<p>Достатній, Д (задовільно) 64 бали</p>	<p>Відповідь студента неповна і недостатньо аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні переказування, вивчене відтворює не завжди логічно і послідовно, губиться при необхідності навести приклад. Переважно знає стандартні дефініції. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент недостатньо аргументує теоретичний виклад матеріалу конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з помилками; робить висновки за допомогою викладача.</p>
<p>Достатній, Е (задовільно) 63 бали</p>	<p>Відповідь студента неповна і мало аргументована. Студент опрацював питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки, але не розуміє уповні мету роботи.</p>
<p>Достатній,</p>	<p>Відповідь студента неповна і майже не аргументована. Студент опрацював</p>

Е (задовільно) 60 балів	<p>питання, що пропонуються на самостійне опрацювання, лише частково. Матеріал студентом засвоєно на рівні невпевненого переказування, вивчене відтворює не послідовно. Знає стандартні дефініції Він засвоїв частину матеріалу теми, але ці знання мають несистемний характер. У мові викладу є граматичні і стилістичні помилки. Під час відповіді студент аргументує теоретичний виклад матеріалу поодинокими конкретними прикладами. Під час виконання різної складності завдань, студент користується зразком (інструкцією). Виконує завдання з багатьма помилками; робить висновки за допомогою викладача, але не розуміє мету роботи.</p>
Початковий, FX (незадовільно) 59 балів	<p>У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він частково відповідає на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.</p>
Початковий, FX (незадовільно) 35 балів	<p>У студента відсутні знання матеріалу з теми. Він робить спроби відповісти на поставлені запитання, але сам не спроможний викласти теоретичний матеріал. Студент не опрацював матеріал, що пропонується на самостійне вивчення; необізнаний з рекомендованою літературою. У його мовленні часто трапляються граматичні помилки, відчувається суттєвий брак достатнього словникового запасу. Студент не демонструє будь-які вміння наводити конкретні приклади. Не може самостійно виконати завдання та зробити висновки, не розуміє мету роботи.</p>
Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	<p>Студент повністю не знає матеріал теми Студент не демонструє вміння та навички</p>

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

Рівень, шкала ECTS, оцінка	Теоретична підготовка Практичні вміння й навички
Високий, А (відмінно) 100 балів	<p>Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може аргументовано її доводити. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені належним чином</p>
Високий, А (відмінно) 90 балів	<p>Студент повно і всебічно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, вільно оперує поняттями і термінологією, демонструє глибокі знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми і може її доводити. Усі види практичних завдань правильно виконані і належним чином. Допущено окремі помилки в оформленні.</p>
Вище середнього, В (дуже добре) 89 балів	<p>Загалом студент повно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані</p>

	та оформлені, проте трапляються поодинокі помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Вище середнього, В (дуже добре) 82 бали	Загалом студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє належні знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак недостатньо аргументовано її доводить. Усі види практичних завдань правильно виконані та оформлені, проте трапляються помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, С (добре) 81 бал	Студент розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може аргументовано її довести. Усі види практичних завдань виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Середній, С (добре) 74 бали	Студент переважно розкриває винесені для самостійного опрацювання питання, оперує поняттями і термінологією, демонструє знання джерел, має власну думку щодо відповідної теми, однак не може її довести. Практичні завдання переважно виконані та оформлені належним чином, проте допущено помилки у виконанні завдань та їх оформленні
Достатній, Д (задовільно) 73 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання більшості джерел. Студент припускається помилок при виконанні практичних завдань, завдання не оформлені належним чином, деякі завдання не виконані
Достатній, Д (задовільно) 64 бали	Студент розкриває не всі питання, винесені для самостійного опрацювання, невпевнено оперує поняттями і термінологією, демонструє знання окремих джерел. Студент припускається багатьох помилок при виконанні практичних завдань, завдання не оформлені належним чином, частина завдань не виконані
Достатній, Е (задовільно) 63 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив помилки при їх оформленні
Достатній, Е (задовільно) 60 бали	Студент розкриває окремі питання, винесені для самостійного опрацювання, недостатньо розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент з виконав лише 50% завдань, винесених на самостійне опрацювання, допустив численні помилки при їх оформленні
Початковий, FX (незадовільно) 59 балів	Студент у загальних рисах розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише окремі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий, FX (незадовільно) 35 балів	Студент у загальних рисах розкриває поодинокі питання, винесені для самостійного опрацювання, не розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається численних помилок, матеріал викладає нелогічно. Студент виконав лише поодинокі завдання, винесені на самостійне опрацювання, не дотримався вимог при їх оформленні
Початковий F (незадовільно) 34-1 бал	Студент повністю не знає матеріал винесений на самостійне опрацювання Студент не виконав завдання, винесені на самостійне опрацювання

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Критерії оцінювання

1. Екзамен.

A. (відмінно) – 90-100 балів – повне, ґрунтове розкриття питань з використанням спеціальної термінології;

B (добре) – 82-89 балів – володіння узагальненими знаннями з предмета, вільне висвітлення питань з незначними помилками;

C (добре) – 74-81 балів - достатньо повні знання, відповідь повна, логічна, обґрунтована, але з помилками;

D (задовільно) 64-73 балів – відтворена значна частина матеріалу, відповідь правильна, але недостатньо осмислена;

E (задовільно) 60-63 балів - студент володіє матеріалом на початковому рівні, здатний за допомогою викладача логічно відтворити значну частину матеріалу;

F (незадовільно) 35-59 балів – студент володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, здатний усно відтворити окремі частини теми, не володіє термінологією;

FХ (незадовільно) 1-34 балів – відповідь відсутня.

2. Диференційований залік

A (відмінно) 90-100 балів – повна і правильна відповідь на теоретичні питання та виконане практичне завдання;

B (добре) 82-89 балів – повна і правильна відповідь на теоретичні питання та неповністю виконане практичне завдання;

C (добре) 74-81 балів – достатня відповідь на теоретичні запитання з деякими неточностями та виконане практичне завдання;

D (задовільно) 64-73 балів – достатня відповідь на теоретичні запитання з неточностями та виконане практичне завдання;

E (задовільно) 60-63 балів – поверхова відповідь на теоретичні питання та виконане практичне завдання;

F (незадовільно) 35-59 балів – правильна, але неповна відповідь на теоретичне запитання, невиконане практичне завдання;

FX (незадовільно) 1-34 балів – відсутність будь-якої відповіді на теоретичне запитання та невиконане практичне завдання.

3. Залік

- «зараховано», якщо у студента:
 - I. Повна і правильна відповідь на теоретичні питання та виконане, або неповністю виконане практичне завдання.
 - II. Достатня відповідь на теоретичні запитання з деякими неточностями, виконане практичне завдання.
 - III. Поверхова відповідь на теоретичні запитання, виконане практичне завдання.
- «незараховано», якщо у студента:
 - I. Правильна, але неповна відповідь на теоретичне запитання, невиконане практичне завдання.
 - II. Поверхова відповідь на теоретичне запитання та невиконане практичне завдання.
 - III. Відсутність будь-якої відповіді на теоретичне запитання та невиконане практичне завдання.

4. Письмова контрольна робота.

A (відмінно) 90-100 балів – ґрунтовне засвоєння програмного матеріалу;

B (добре) 82-89 балів – вільне висвітлення питань з незначними помилками;

C (добре) 74-81 балів – вільне висвітлення питань з помилками;

D (задовільно) 64-73 балів – наявність у відповіді окремих неточностей, які свідчать про недостатнє засвоєння теоретичного матеріалу;

E (задовільно) 60-63 балів – наявність у відповіді неточностей, які свідчать про недостатнє засвоєння теоретичного матеріалу ;

F (незадовільно) 35-59 балів – у відповіді є суттєві помилки, вони свідчать про повне незнання термінології;

FX (незадовільно) 1-34 балів – відсутність будь-якої відповіді.

5. Реферат

A (відмінно) 90-100 балів – глибоке розкриття проблеми;

B (добре) 82-89 балів – тема розкрита недостатньо повно;

C (добре) 74-81 балів – тема розкрита неповно;

D (задовільно) 64-73 балів – тема розкрита поверхово;

E (задовільно) 60-63 балів – реферат суто компілятивного рівня ;

F (незадовільно) 35-59 балів – розкритий лише окремий аспект проблеми;

FX (незадовільно) 1-34 балів – реферат відсутній.

6. Усна відповідь.

A (відмінно) 90-100 балів – повне і ґрунтовне розкриття теми;

B (добре) 82-89 балів – повне і ґрунтовне розкриття теми з окремими неточностями;

C (добре) 74-81 балів – вільне висвітлення теми з незначними помилками;

D (задовільно) 64-73 балів – орієнтація у програмовому матеріалі з помилками у використанні термінології;

E (задовільно) 60-63 балів – орієнтація у програмовому матеріалі з суттєвими неточностями та помилками у використанні термінології;

F (незадовільно) 35-59 балів – часткове відтворення основного змісту теми, незнання спеціальної термінології;

FX (незадовільно) 1-34 балів – відсутня або повністю неправильна відповідь.

Критерії оцінювання презентації

A (відмінно) 90-100 балів – кількість слайдів більше 20, логічна послідовність їх розташування, повне, ґрунтовне розкриття теми з використанням спеціальної термінології;

B (добре) 82-89 балів – кількість слайдів 18-20, логічна послідовність їх розташування, вільне висвітлення теми з незначними помилками;

C (добре) 74-81 балів – кількість слайдів 15-17, дещо порушена логічна послідовність їх розташування, тема розкрита повно, логічно, але з помилками;

D (задовільно) 64-73 балів – кількість слайдів 13-14, переважно логічно послідовно розташовані, матеріал розкрито правильно, але недостатньо осмислено;

E (задовільно) 60-63 балів – кількість слайдів не менше 10-12, частково логічно послідовно розташовані, матеріал розкрито на початковому рівні;

F (незадовільно) 35-59 балів – кількість слайдів менше 10, відсутня логічна послідовність їх розташування, відтворено окремі частини теми, студент не володіє термінологією;

FX (незадовільно) 1-34 балів – відсутність презентації.

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ

Час виконання 80 хвилин

Вид контролю: тест

Мета тестового контролю:

Структура тесту

Тест складається з 26 завдань, за які студент може набрати 46 тестових балів.

За умови успішного розв'язання тестових завдань, студент може набрати від 23 до 46 тестових балів. Студентові, який набрав від 1 до 22 тестових балів, тест не зараховується.

Загальні критерії оцінювання тестових завдань

Оцінка «відмінно» – студент дав не менше 90% правильних відповідей.

Оцінка «добре» – студент дав не менше 70% правильних відповідей.

Оцінка «задовільно» – студент дав не менше 50% правильних відповідей.

Оцінка «незадовільно» – студент дав менше 50% правильних відповідей.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ	Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ
46	100	А відмінно	22	59	FX Незадовільно
45	97		21	56	
44	95		20	52	
43	93		19	49	
42	91		18	45	
41	89	В добре	17	42	
40	86		16	38	
39	84		15	35	
38	82		14	34	
37	80		13	29	
36	78	12	26		
35	76	11	23		
34	74	10	21		
33	72	9	19		
32	71	D задовільно	8	17	
31	69		7	15	
30	67		6	13	
29	67		5	10	
28	65		4	8	
27	64	E	3	6	

26	63	задовільно	2	4
25	62		1	2
24	61		0	1
23	60			

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ

Час виконання 80 хвилин

Вид контролю: заліковий тест

Мета тестового контролю:

Структура тесту

Тест складається з 50 завдань, за які студент може набрати 75 тестових балів.

За умови успішного розв'язання тестових завдань, студент може набрати від 38 до 75 тестових балів. Студентові, який набрав від 1 до 37 тестових балів, тест не зараховується.

Загальні критерії оцінювання тестових завдань

Оцінка «відмінно» – студент дав не менше 90% правильних відповідей.

Оцінка «добре» – студент дав не менше 70% правильних відповідей.

Оцінка «задовільно» – студент дав не менше 50% правильних відповідей.

Оцінка «незадовільно» – студент дав менше 50% правильних відповідей.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ	Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ
75	100	А відмінно	37	59	FX незадовільно
74	98		36	48	
73	97		35	46	
72	96		34	45	
71	94		33	44	
70	93		32	42	
69	92		31	41	
68	90		30	40	
67	89	В добре	29	39	
66	88		28	38	

65	86	С добре	27	37	
64	85		26	34	
63	84		25	33	
62	82		24	32	
61	81		23	30	
60	80		22	29	
59	78		21	28	
58	77		20	26	
57	76		19	25	
56	74		D задовільно	18	
55	73	17		22	
54	72	16		21	
53	73	15		20	
52	70	14		18	
51	68	13		17	
50	70	12		16	
49	68	11		14	
48	66	10		13	
47	65	9		12	
46	64	8	10		
45	63	E задовільно	7	9	
44	62		6	8	
43	61		5	6	
42	60		4	5	
41	63		3	4	
40	62		2	2	
39	61		1	1	
38	60				

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ

Час виконання 80 хвилин

Вид контролю: заліковий тест

Мета тестового контролю:

Структура тесту

Тест складається з 50 завдань, за які студент може набрати 100 тестових балів.

Відповіді на завдання тесту не потребують словесного вираження думок, а тільки вибору однієї правильної відповіді з трьох і п'яти запропонованих варіантів.

За кожен правильну відповідь нараховується 2 бали.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ	Тестовий бал	Бал за 100-бальною шкалою оцінювання	Оцінка за шкалою ХДУ
50	100	А відмінно	25	59	FX незадовільно
49	98		24	57	
48	96		23	56	
47	94		22	54	
46	92		21	52	
45	90		20	49	
44	88	В добре	19	47	
43	86		18	45	
42	85		17	42	
41	84		16	40	
40	83	С добре	15	38	X незадовільно
39	80		14	36	
38	78		13	35	
37	76		12	34	
36	75		11	33	
35	74		10	31	
34	73	D задовільно	9	29	
33	70		8	23	
32	69		7	18	
31	67		6	13	
30	65	E задовільно	5	8	
29	64		4	5	
28	63		3	3	
27	62		2	2	
26	60		1	1	

Сумарна оцінка заноситься до залікової книжки й відомості.

Тестові завдання

1 в а р і а н т

Завдання 1-10 на вибір однієї правильної відповіді. Кожна правильна відповідь оцінюється 1 балом.

1. Який із зазначених віршових розмірів є двомірником?
А) дактиль;
Б) ямб;
В) анапест;
Г) амфібрахій.
2. Який вірш традиційно полюбляють байкарі?
А) білий;
Б) напівбілий;
В) вільний;
Г) вольний.
3. Який із зазначених переліків містить жанри ліро-епосу:
А) сонет, билина, роман-епопея, мадригал, поема;
Б) роману віршах, подорожні нотатки, балада, елегія, співомовка;
В) балада, дума, співомовка, байка, роман у віршах;
Г) новела, повість, легенда, казка, медитація.
4. Від якого жанру генетично походить трагедія за Аристотелем?
А) ода;
Б) епіталама;
В) дифірамбічна пісня;
Г) авантюрний роман .
5. Як називається конкретна особа, що стає зразком для створення літературно-художнього образу:
А) архетип;
Б) прототип;
В) автологічний тип;
Г) літературний образ.
6. Основою якої модерністської течії є поняття образу як самодостатньої одиниці поетики художнього твору?
А) імпресіонізму;
Б) дадаїзму;
В) імажизму;
Г) символізму.
7. Який художній засіб ужито в такій поетичній сентенції: «Книги – морська глибина» (І. Франко)»:
А) оксиморон;
Б) порівняння;
В) синекдоха;
Г) евфемізм.
8. В контексті якого літературного напрямку типовість є одним із основних принципів поетики:
А) реалізму;
Б) експресіонізму;
В) романтизму;
Г) класицизму.
9. Як називається перша праця-наслідування «Поетики» Аристотеля?
А) «Послання до Пізонів» Горація;
Б) «Поетичне мистецтво» Н.Буало;
В) «Поетика» Ф.Прокоповича;

- Г) «Естетика» Гегеля.
10. Який художній засіб ужито в рядку: «Щось мріє гай над річкою» (П. Тичина)?
- А) оксиморон;
 - Б) алегорію;
 - В) персоніфікацію;
 - Г) епітет.

Завдання 11-22 множинного вибору з трьома правильними відповідями. Кожне правильно виконане завдання оцінюється 2 балами.

11. Назвіть складові змістової організації художнього твору:
- А) сюжет;
 - Б) фабула;
 - В) мова художнього твору ;
 - Г) тема;
 - Г) композиція;
 - Д) ідея;
 - Е) кульмінація;
 - Є) система образів.
12. Із перелічених назвіть праці І.Франка:
- А) «Супліка до пана іздателя»;
 - Б) «Утопія в белетристиці»;
 - В) «Література, її завдання і найважливіші ціхи»;
 - Г) «Думка і мова»;
 - Г) «Темне царство»;
 - Д) «Лекції з естетики» ;
 - Е) «Із секретів поетичної творчості»;
 - Є) «Література як геокультурний проект».
13. З'ясуйте, які форми мистецтва розрізняються за Гегелем?
- А) барокова;
 - Б) класична;
 - В) сентименталістська;
 - Г) модерністська;
 - Г) романтична;
 - Д) реалістична;
 - Е) символістська;
 - Є) натуралістська.
14. Вкажіть, які складові належать до позасюжетних елементів художнього твору:
- А) художня деталь;
 - Б) фабула;
 - В) портрет;
 - Г) художній образ;
 - Г) пейзаж;
 - Д) експозиція;
 - Е) кульмінація ;
 - Є) зав'язка.
15. Із перелічених назвіть жанри релігійної драми XVI-XVIIст.:
- А) мелодрама;
 - Б) містерія;
 - В) мадригал;
 - Г) мірабель;
 - Г) драма-феєрія;
 - Д) фрашка;

- Е) інтермедія;
Є) акварель.
16. Із названих художніх засобів виберіть тропи:
А) алітерація;
Б) метафора;
В) інверсія;
Г) асонанс;
Ґ) алегорія;
Д) гіпербола;
Е) перифраз;
Є) анафора.
17. Назвіть продуктивні жанри сентименталізму:
А) балада;
Б) подорожні нотатки;
В) історичний роман;
Г) співомовка;
Ґ) щоденник;
Д) побутова повість;
Е) байка;
Є) інтермедія.
18. Серед зазначених імен вітчизняних літературознавців назвіть тих, які у своїх розвідках звернулися до вивчення психоаналізу:
А) Н.Зборовська;
Б) М.Зубрицька;
В) Л.Левчук;
Г) О.Галич;
Ґ) А.Макаров;
Д) Г.Сивокінь;
Е) Г.Клочек;
Є) С.Квіт.
19. Якими рисами характеризується модернізм:
А) реалістичне зображення дійсності;
Б) надання переваги творчій інтуїції ;
В) деперсоналізація, плакатність у висловлюваннях;
Г) особлива увага до внутрішнього світу особистості;
Ґ) схильність до містицизму;
Д) змалювання типових характерів у типових обставинах;
Е) дотримання теорії трьох єдностей;
Є) посилений інтерес до фольклору.
20. Із перелічених назвіть фігури фоніки:
А) синекдоха;
Б) асиндетон;
В) дисонанс;
Г) інверсія;
Ґ) алітерація;
Д) апосіопеза;
Е) плеоназм;
Є) асонанс.
21. Серед перелічених термінів оберіть типи композиційної організації художнього твору:
А) подієво-розповідний;
Б) хронікальний ;
В) концентричний;

- Г) сугестивний;
- Г) медитативний ;
- Д) монтажний ;
- Е) подієвий;
- Є) описовий.

22. Серед зазначених оберіть основні літературознавчі дисципліни, які виділяються у вітчизняному літературознавстві:

- А) текстознавство;
- Б) бібліографія;
- В) літературна критика;
- Г) теорія літератури;
- Ґ) літературознавче джерелознавство;
- Д) історія літератури;
- Е) палеографія;
- Є) герменевтика.

Завдання 23-26 на встановлення відповідності. Кожне правильно виконане завдання оцінюється 3 балами.

23. Установіть відповідність між назвами теоретичних праць та їх авторами:

1. Д.Фрейзер;	А) «Парадокс про актора»;
2. Д.Дідро;	Б) «Орієнталізм»;
3. І.Франко;	В) «Золота галузка»;
4. Е. Саїд;	Ґ) «Із секретів поетичної творчості».

24. Установіть відповідність між методами літературознавчого аналізу та їх засновниками:

1. біографічний;	А) І.Тен;
2. культурно-історичний;	Б) Т.Бенфей;
3. порівняльно-історичний;	В) О.Потебня;
4. психолінгвістичний.	Ґ) Сент-Бев.

25. Установіть відповідність між творами та їх належністю до літературних напрямків:

1. Літопис Самовидця ;	А) постмодернізм;
2. Панас Мирний «Голодна воля» ;	Б) класицизм;
3. Ф.Прокопович «Володимир»;	В) реалізм;
4. Ю.Андрухович «Московіада»;	Ґ) бароко.

26. Установіть відповідність між працями та напрямками сучасного літературознавства, які вони ілюструють:

1. Я.Поліщук «Міфологічний горизонт українського модернізму»;	А) феміністична критика;
2. Т.Гундорова «Постчорнобильська бібліотека»;	Б) постколоніальне літературознавство;
3. В.Агеєва «Жіночий простір: феміністичний дискурс»;	В) психоаналіз;
4. Л.Левчук «Психоаналіз: історія, теорія, мистецька практика»;	Ґ) неоміфологічна критика.

Питання до заліку з теорії літератури

з теорії літератури для студентів ІV курсу

1. Художній образ. Критерії класифікації та характеристики образів.

2. Літературний процес: зовнішні та внутрішні фактори художнього розвитку. Літературний напрям, стиль, тип творчості.
3. Сюжет і композиція, фабула літературного твору.
4. Драматичний рід в літературі. Специфіка драматичних жанрів.
5. Структуралізм: філософські передумови, головні концептуальні засади, представники та етапи розвитку.
6. Психолінгвістична школа О.О.Потебні.
7. Гегелівська концепція мистецтва і літератури.
8. Ритм словесного мистецтва. Основні системи віршування.
9. Теоретичні засади та чільні представники рецептивної естетики.
10. Модернізм – провідний напрям у літературі та мистецтві ХХ століття. Основні течії модернізму та авангардизму.
11. Роди і жанри літератури. Генологія.
12. "Поетика" і "Риторика" Аристотеля та антична традиція. Принципи мімезису, жанрово-видова класифікація літератури, роль автора в художньому процесі.
13. Етапи становлення теоретико-літературної думки в Україні.
14. Теорія літератури: завдання, функції та етапи розвитку як окремої літературної дисципліни. Теорія літератури в системі наук про літературу.
15. Античність та класицистична моделі літератури. Особливості канону класицизму. Поетика Н.Буало.
16. Теорія стилю. Стиль письменника, стиль твору, стиль епохи. "Загальні" й індивідуальні стилі.
17. Композиція. Типи композиційної організації твору.
18. Структура змістової організації художнього твору.
19. Постмодернізм як літературний напрям: філософські засади, представники, особливості поетики.
20. Головні засади психоаналізу. Психоаналіз в літературознавстві.
21. Художня мова. Тропи та їх класифікація.
22. Зародження, етапи розвитку та чільні представники феміністичної критики. Гендерні студії.
23. Предмет компаративістики, мета і завдання. Компаративістика і світова література, місце і роль компаративістики у вивченні світової літератури.
24. Теорія діалогізму й карнавалу М.Бахтіна.
25. Герменевтика як філософська школа і літературна методологія.
26. З.Фройд як зачинатель психоаналізу.
27. Аналітична психологія К.Юнга.
28. Характеристика літературознавчих засад соцреалізму.
29. Методи вивчення літератури (біографічний, культурно-історичний, порівняльно-історичний, психолінгвістичний).
30. Стилі і жанри, їх взаємопов'язаність. Змінність співвідношень між ними на індивідуальні стилі.
31. Поняття контексту. Семантична роль контексту в тексті. Інтертекстуальність.
32. Літературний процес і закономірності його розвитку.
33. Поняття «нарація» і «наратор». Типи нарації.
34. Теорія роману. Основні її проблеми. Проблема генези роману та його еволюції. Концепція роману М.Бахтіна.
35. Епічні жанри, їх історична трансформація.
36. Час і простір художнього твору. Основні види хронотопу (за М.Бахтіним).
37. Психоаналіз та українське літературознавство.
38. Постколоніальна критика: концептуальні засади, представники, етапи розвитку.
39. Поняття про літературний напрям. Літературні напрями ХVI – ХІХ століття.

40. Вітчизняне постколоніальне літературознавство. Ключові особливості, представники.
41. Неоміфологізм ХХ століття (Дж. Фрейзер, Дж. Кемпбел). Теоретичні витоки архетипної критики. Теорія архетипів Н.Фрая.
42. Жанрове розмаїття лірики та ліро-епосу.
43. Дискусії навколо модернізму в українській літературі.
44. Зміст і форма художнього твору.
45. Постструктуралізм Мішеля Фуко. Концепція тексту і автора.

Основні джерела до вивчення курсу

1. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. Марії Зубрицької. – 2-е вид., доповнене. – Львів: Літопис, 2001. – 832с.
2. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія. – К., 2008.
3. Будний В. Порівняльне літературознавство: навчальний посібник / В. Будний, М.

- Льницький. – К., 2008. – 430 с.
4. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: підручник / за наук. ред. О. Галича. - К.: Либідь, 2001. - 488с.
 5. Зборовська Н. Код української літератури: проект психоісторії новітньої української літератури. – К., 2006.
 6. Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство : [посібник] / Н. Зборовська. – К. : Академвидав, 2003. – 392 с. – (Альма-матер).
 7. Іванишин В. Нариси з теорії літератури. – К, 2010. – 256 с.
 8. Іванишин В. Тезаурус до курсу “Теорія літератури”. - Дрогобич, 2007.
 9. Льницький М. Порівняльне літературознавство: навчальний посібник: у 2 т. / М. Льницький, В. Будний. – К., 2007.
 10. Качуровський І. Генерика і архітектоніка. К., 2005.
 11. Лексикон загального та порівняльного літературознавства. — Чернівці, 2001.— 636с
 12. Літературознавча енциклопедія: у 2 томах. - Т.1 / укл. Ковалів Ю. – К.: ВЦ „Академія,” 2007. – 608 с.
 13. Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р.Гром’яка, Ю.Коваліва, В.Теремка. – К.: ВЦ „Академія,” 2006. – 752с.
 14. Наєнко М. Історія українського літературознавства: Підручник. – К.: ВЦ „Академія,” 2001. – 360с.
 15. Павличко С. Теорія літератури / М.Зубрицької. – К.: Вид-во Соломії Павличко „Основи,” 2002. – 679с.
 16. Пахаренко В. Основи теорії літератури: навчально-методичний посібник.- К., 2007. 296 с.
 17. Пахаренко В. Українська поетика / В. Пахаренко. – [2-е вид., доп.]. – Черкаси : Відлуння-плюс, 2002. – 320 с.
 18. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. - Івано-Франківськ, 2002.
 19. Сивокінь Г. У вимірах сприймання. Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функції.— К.: Фенікс, 2006.— 304с.
 20. Ткаченко А. Мистецтво слова: вступ до літературознавства: підручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – К.: ВПЦ „Київський університет,” 2003. – 448с.

Додаткова література

1. Агеєва В. Жіночий простір: феміністичний дискурс українського модернізму.- К., 2003.
2. Андрусів С. Сучасне українське літературознавство //Слово і час.- 2004.- № 5.
3. Астаф’єв О. Образ і знак: українська емігрантська поезія у структурно-семіотичній перспективі.- К., 2000.
4. Беляєва Н. У пошуках постмодерного канону //Слово і час.- 2000.- № 1.- С. 115-117.
5. Біла А. Український літературний авангард: пошуки, стильові напрями.— К.: Смолоскип, 2006.— 464с.
6. Білецький Л. Основи української літературно-наукової критики.- К.,1998.

7. Білоус П. В Вступ до літературознавства : [навч. посіб.] / П. В. Білоус. – К. : ВЦ «Академія», 2011. – 336 с. – (Серія «Альма-матер»).
8. Білоус П. Ключ розуміння: особливості сприймання художнього твору: теорія рецепції //Українська мова та література.- 2003.- Ч. 34.- С. 9-12.
9. Бондар-Терещенко І. Текст 1990-х: герої та персонажі.- Тернопіль, 2003.
10. Гадамер Г.-Г. Герменевтика і поетика. – К, 2001. – 288 с.
11. Гадамер Г. Істина і метод: у 2 т.- К., 2000.
12. Гадамер Г. Герменевтика і поетика.- К., 2001.
13. Галич О. Історія літературознавства.- К.:Либідь, 2013. 391 с.
14. Галич О. Літературознавство на межі тисячоліть: напрями, школи, течії //Українська мова та література. – 2003.- Ч.34.- С. 3-8.
15. Галич О. А. Теорія літератури : [підручник] / Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. ; за наук. ред. Олександра Галича. – К. : Либідь, 2001. – 488 с.
16. Гатальська С. Філософія культури.- К., 2005.
17. Герменевтичні студії. Герменевтика тексту: між істиною і методом: Зб. наук. праць.-Львів,2001.
18. Гетьманець М. Ф. Сучасний словник літературознавчих термінів / Гетьманець М. Ф. – Харків : Ранок, 2003. – 160 с.
19. Голобородько Я. Літературознавча система Яра Славутича: підходи, напрями, інтерпретації //Поетика Яра Славутича.- Харків; Херсон, 2003.- С. 13-36.
20. Городнюк Н. Знаки необарокової культури Валерія Шевчука: компаративні аспекти. – К., 2006.
21. Грабович Г. До історії української літератури.- К., 1997.
22. Грабович Г. Шевченко як міфотворець.- К., 1991.
23. Гундорова Т. Проявлення слова: дискурсія раннього українського модернізму: Постмодерна інтерпретація.- Львів, 1997.
24. Гундорова Т. Історіографічна формула Григорія Грабовича //Сучасність.- 2001.- № 6.- С. 116-129.
25. Гундорова Т. Методологічний тиск //Критика.- 2002.- Ч.12.
26. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: український літературний постмодерн.- К., 2005.
27. Гнатюк М. Іван Франко і проблеми теорії літератури. – К, 2011. – 240 с.
28. Гуляк А. Основи віршування: навчальний посібник / Гуляк А., Савченко І. – К., 1997. - 110 с.
29. Гром'як Р. Історія української літературної критики.-Тернопіль, 1999. – 224 с.
30. Гатальська С. Філософія культури: підручник. – К.: Либідь, 2005. – 328с.
31. Грабович Г. До історії української літератури. Дослідження, есе, полеміка. - К.:Основи,1997.-604с.
32. Гуляк А. та ін. Деякі аспекти аналізу літературного твору / А.Б.Гуляк, Н.М.Скоробагатько, П. Хропко, І.Цуркан. - К.: Наук, світ, 2000. - 131с.
33. Гундорова Т. Проявлення слова. Дискурсія раннього українського модернізму. Постмодерна інтерпретація. - Львів: Літопис, 1997. - 300с.
34. Гундорова Т. Франко - не каменяр. - Мельбурн, 1996. - 151с.
35. Державин В. Література і літературознавство: вибрані теоретичні та літературно-критичні праці / упоряд. С. Хороб. – Івано-Франківськ, 2005.

36. Дончик В. З потоку літ і літпотоку. – К, 2003.
37. Енциклопедія постмодернізму / за ред. Ч. Е. Вінквіста, В. Е. Тейлора. – К, 2003. – 603 с.
38. Єфремов С. Істрія українського письменства. - К.: Феміна, 1995. - 688с.
39. Жінка як текст: Емма Андіївська, Соломія Павличко, Оксана Забужко: Фрагменти творчості і контексти / Упор. Л.Таран.- К., 2002.
40. Забужко О. Шевченків міф України: Спроба філософського аналізу. – 2-е вид., випр. – К., 2001.
41. Забужко О. Репортаж із 2000 року.- К., 2001.
42. Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстка. – 3-є вид., доп. – К., 2006.
43. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст: франківський період.— К.: Факт, 2006. – 156 с.
44. Зеров М. Українське письменство / Упоряд. М.Сулима; . – К.: Вид-во Соломії Павличко „Основи,” 2002. – 1301с.
45. Іванишин П. Національно-екзистенціальна інтерпретація (основні теоретичні та прагматичні аспекти.- Дрогобич, 2005.
46. Історія української літературної критики та літературознавства. Хрестоматія: У 3-х кн. -К.: Либідь, 1996.
47. Касьянова С. Література, затиснута в лещата: елементи історико-культурного дискурсу деформації української культури // Українська мова та література.- 2003.- Ч. 34.- С.13-14.
48. Качуровський І. Метрика.- К., 1994. - 118 с.
49. Качуровський І. Строфіка. – К., 1994. - 124 с.
50. Качуровський І. Фоніка. – К., 1994. - 128 с.
51. Квіт С. Герменевтика: напрямки досліджень //Слово і час.- 2006.- № 4. - С. 10-18.
52. Квіт С. Основи герменевтики. - К., 2002. - 192 с.
53. Клочек Г. Енергія художнього слова. Кіровоград, 2007.
54. Клочек Г. „Художній світ” як категоріальне поняття // Слово і час. – 2007. - № 9. – С.3-15.
55. Копистянська Н. Жанр, жанрова система у просторі літературознавства.— Л., 2005.— 368 с.
56. Костюк Г. Літературно-мистецькі перехрестя (паралелі). – К., 2002. – 416 с.
57. Малютіна Н. Українська драматургія кінця ХІХ— початку ХХ століття: аспекти родо-жанрової динаміки.— Одеса:Астропринт, 2006.— 352 с.
58. Марко В. Стежки до тайни слова: літературознавчі й методичні студії. Кіровоград, 2007.
59. Марко В. У вимірах стилю: літературно-критичний нарис. - К.: Дніпро, 1984.-118 с.
60. Матвієнко С. Дискурс формалізму: український контекст.- Львів, 2004.
61. Моклиця М. Основи літературознавства : [посібник для студентів] / Моклиця М. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2002. – 192 с.
62. Наєнко М. Дискурс модерного літературознавства // Дивослово. - 2002.- №11.- С.6-8.
63. Наєнко М. Романтичний епос. Ефект романтизму і українська література. – 2 вид., зі змінами й доповненнями. - К., 2000. - 382 с.
64. Наєнко М. Українське літературознавство: Школи, напрями, тенденції. - К.: ВЦ Академія, 1997.-320с.
65. Наливайко Д. Теорія літератури й компаративістика / Наливайко Д. – К. : Вид. дім

- „Києво-Могилянська академія”, 2006. – 347 с.
66. Нариси з поетики: теоретико-методологічні та історико-літературні виміри (маловідомі праці з українського літературознавства Михайла Роздольського, Святослава Гординського, Володимира Державина). - Івано-Франківськ, 2008.- 185 с.
 67. Нова історія української літератури (теоретико-методологічні аспекти): зб. – К., 2005.
 68. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі. - 2-ге вид., перероб. і доп. - К.: Либідь, 1997. – 447 с.
 69. Парандовський Я. Алхімія слова. - К.: Дніпро, 1993. – 373 с.
 70. Піхманець Р. Психологія художньої творчості (теоретичні та методологічні аспекти). - К.: Дніпро, 1991. – 164 с.
 71. Поліщук Я. Література як геокультурний проект: монографія. – К.: Академвидав, 2008. – 304 с.
 72. Семенюк Г.Ф. Версифікація: теорія і практика віршування / Г.Ф. Семенюк, А. Б. Гуляк, О. Є. Бондарєва. - К., 2008. - 304 с.
 73. Сивокінь Г. Давні українські поетики. - Харків, 2001.
 74. Сивокінь Г. У вимірах сприймання: теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функцій. - К, 2006.
 75. Скорина Л. Література та літературознавство української діаспори: курс лекцій.- Черкаси, 2005.
 76. Словник тропів і стилістичних фігур / автор-укладач В. Святовець. - К, 2011. - 176 с.
 77. Слово. Знак. Дискурс: антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. - Львів, 1996.
 78. Сучасна літературна компаративістика: стратегії і методи: антологія / за заг. ред. Д. Наливайка. – К.: Вид.дім «Києво-Могилянська академія», 2009.- 487 с.
 79. Традиційні сюжети та образи / упоряд. А. Волков. - Чернівці, 2004.
 80. Турган О., Гребенюк Т. Універсальні категорії в системі літературного твору (модерністська та постмодерна світоглядно-художні парадигми). – Запоріжжя, 2008.
 81. Українська літературознавча думка в Галичині за 150 років: хрестоматія: у 2 томах / за ред. Л. Сеника. - Львів, 2002.
 82. Українське слово: Хрестоматія укр. літ. та літ. критики: У 4 кн. - К., 2001.
 83. Ференц Н. С. Основи літературознавства : [підручник] / Н. С. Ференц. – К. : Знання, 2011. – 431 с.
 84. Фізер І. Зустрічі чи зіткнення української філології із західними методологічними стратегіями //Слово і час.- 2006.- № 4.- С.3-9.
 85. Фізер І. Критика літературна // Сучасність. - 2000. - № 6.
 86. Філософський енциклопедичний словник.- К., 2000.
 87. Харчук Р. Сучасна українська проза: Постмодерний період: навч. посібник. – К.: ВЦ „Академія,” 2008. – 248с.
 88. Чижевський Д. Порівняльна історія слов'янських літератур: у 2 кн.- К., 2005.

Інтернет –ресурс

1. http://pidruchniki.ws/14170120/literatura/istoriya_rozvitku_teoretiko-

literaturnoyi_dumki

2. <http://litmisto.org.ua/?p=3351>
3. www.nbu.gov.ua/portal/Soc...9/01.pdf
4. http://www.slovoichas.in.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=105&Itemid=34&limit=1&limitstart=0
5. <http://vuzlib.com/content/view/2295/117/>
6. www.nbu.gov.ua/.../N170p098-107.pdf
7. <http://www.litdefrance.ru/199/1125>
8. www.info-library.com.ua/books-text-1150
9. http://www.slovoichas.in.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=317&Itemid=34
10. <http://bukvoid.com.ua/reviews/books/2012/08/02/193000.html>

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання
кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання
кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)

**Зміни та доповнення
на 20__ / 20__**

Затверджено

протокол від «__» _____ 20__ засідання
кафедри _____

Завідувач кафедри _____ (_____)